Pregaria.cat

Entrada

Esborra'm del teu cor

Es va aixecar de taula. I cridant amb molta ira et va dir: *ja pots oblidar-te de mi, esborra'm del teu cor. Treu-me de la teva memòria. Posa'm, si vols, a la llista negra*. I donant un cop de porta va marxar.... per sempre més.

Mil vegades has recordat aquell final. El ulls vermells, la boca torçada, les mans tancades, i tot ell com engolit per una fúria terrible. Tenies por. Tot era possible. Et podia desfer.

És cert que aquell pes colpia la teva consciència des de feia massa dies. Quan vas decidir parlar-ne sabies molt bé que podia passar el que de fet va passar. Però us havíeu promès ser absolutament transparents. I vas valorar més la promesa que les possibles conseqüències. Potser et vas equivocar. O potser... no.

Han passat dos anys i aquest matí prenent el cafè de les 10 m'ho has explicat tot. Però el que més m'ha impactat és el comentari : "*Ja saps que no soc gaire creient, però una cosa tinc molt clara. Si Déu em perdona, per què no ens hem de perdonar?".*

Tens raó. La teva situació és una més d'una immensa allau de no perdó. A tots els nivells. Tan sols cal recordar que ha passat i passa a tantes famílies pel tema de les herències. Ni es parlen. I no diguem a nivell polític! Quantes venjances, cops i contra cops, terrorismes que responen a terrorismes, violències sense fi.... Cap a on anem, tots plegats!

Saber perdonar és l'únic camí per a refer i per refer-se.

Perdonar no vol dir oblidar. Perdonar no vol dir afavorir la injustícia. Perdonar no vol dir: no ha passat res.

Perdonar vol dir deixar-se guiar per Déu, i esborrar del nostre cor la llista negra que no deixa passar res, perquè hem mort virtualment a l'altre o als altres.

Estimar els enemics

(Lc 6,27-28.32-36)

»*Ja sabeu que es va dir: Estima els altres , però no estimis els enemics.*

»Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? No fan el mateix els publicans? I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans?

»Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial